

Seurakunta

SANOMAT

2/2020 www.salonseurakunta.fi 30.3.2020

Tervetuloa
KEVÄT!

TEEMARIPARI-
INFO s. 4-5
Ilmoittautuminen
to 14.5.

Seurakunta
toimii myös
poikkeusoloissa s. 3

Mitä kaikkea
pääsiäisenä
tapahtui? s. 8-9

Korjaamalla voi
saada vanhasta
uutta s. 16

Perusasiat kirkastuvat kriisin keskellä

Tämän lehden tullessa kotiin on käytännössä jokainen lukija joutunut sopeuttamaan elämäntilanteensa koronaviruksen aikaansaamiin poikkeusoloihin.

Riskiryhmiin kuuluvat elävät karanteeninomaisissa oloissa, etätyötä tekevät pysyttelevät kotiloissa, päiväkodeista ja kouluista kotiin jääneitä lapsia hoitavat ja opettavat vanhemmat ovat totutelleet uudenlaiseen perhe-elämään. Niinpä tämä Seurakuntasanomien pääsiäisnumerokin on aikaisemmista poikkeava. Poissa ovat laajat ilmoitussivut kevätajan tapahtumista. Viikkoilmoituksetkin ovat keskittyneet lähinnä peruutuksista ja poikkeusjärjestelyistä tiedottamiseen.

Tilanne on herättänyt myös seurakunnan toimimaan poikkeusolosuhteiden edellyttämällä tavalla. Digiajan suomien mahdollisuuksien lisääntyneen käyttö on ollut välttämättömyys. Samalla kun kokoava toiminta on käytännössä loppunut, ovat henkilökohtaiset yhteydenotot korostuneet. Avuntarvitsijoiden määrä ei ole normaalioloista vähentynyt, vaan paremminkin lisääntynyt.

Kekseliäisyyttä on vaadittu niin lapsi- kuin nuorisotyössä etäyhteyksien ylläpitämiseksi. Seurakunnan perustehtäviin kuuluva sananjulistuskin on saanut uusia

muotoja radio- ja nettikirkkojen myötä. Paljon sellaista työtä on myös kiinteistöjen ja arkistojen hoitamisessa, jonka tekeminen on odottanut oikeaa hetkeä. Nyt sellainen on koittanut. Moni työntekijä on kokenut, että sellainen rinnalla kulkeminen, jota nyt on tarvittu, on korostanut työssä ulottuvuutta, joka seurakunnan toimissa tulisi aina olla.

Kaikkeen on varauduttava, vaikka poikkeusolojen vakavuus ja kesto on vielä ennustusten varassa. Joka tapauksessa poikkeusolot ovat pakottaneet monet hiljaisempaan ja vaatimattomampaan elämäntyyliin. On ikään kuin ympäristö olisi johdattanut paastonajan yksinkertaisuuteen ja arvojen priorisointiin. Kirkkovuodessa toistuva pääsiäinen on tässä ajassa vielä ajankohtaisempi kuin normaalioloissa, sikäli kuin ihmiselämän kompleksisuus suurten kysymysten äärellä on koskaan kovin arkista ja rutiininomaista.

Monien ajatukset ohjautuvat nyt kohti elämän suuria peruskysymyksiä. Toisaalta monen mieltä askarruttaa ennen kaikkea taloudellinen epävarmuus. Pääsiäisen sanoma voi olla tuomassa toivon pilkahduksen nyt synkenevien näkymien keskelle.

Seurakunta ei ole karanteenissa, vaan yhteydenotot

jatkuvat, työntekijät ovat tavoitettavissa ja sanoma elämän voitosta ja ylösnousemuksesta on edelleen seurakunnan sanoma.

Toiveikasta ja siunattua paaston ja pääsiäisen aikaa toivottaen

Timo Hukka
kirkkoherra

Lammas, josta tuli leijona

TIMO VIITANEN

”Kuvaavaa Uuden testamentin viimeiselle kirjalle on, että sen sympaattisin hahmo on seitsensarvinen ja -silmäinen karitsa.” Jotenkin näin joku joskus kuvaili Ilmestyskirjaa.

Nyky suomalaisille lammastalous ei yleensä ole kaikkein tutuin maatalouden haara – useimmat lienevät kohdanneet lampaista lähinnä ruokapöydässä – mutta useimmat sentään tietävät, että tavallisesti karitsoilla ei ole noin monta sarvea eikä silmää. (Useimmat myös tietävät, että karitsa on siis ”lampaan pentu”.)

Raamattu, Ilmestyskirjan kotipaikka, on syntynyt Lähi-idän kulttuuriympäristössä, jossa lammastalous, lampaiden kasvattaminen, oli välttämätön esiaste lampaan kohtaamiselle ruokapöydässä. Lammas oli kaikille tuttu eläin, jokapäiväinen vastantuli. Ei siis ihme, että lampaasta saatiin, paitsi ruokaa ja villoja, myös vertauskuvia. Aivan erityisellä tavalla lammas kuului juutalaiseen *pesach*- eli pääsiäisjuhlaan.

Pääsiäisjuhlassa juutalaiset tuolloin, kuten nykyäänkin, muistelivat kansan vapautumista Egyptin orjuudesta. Juhlaan kuului vapautuksen tarinan juhlallinen uudelleen kertominen. Perheen pienimmän kunnia-tehtävä oli esittää tärkeä kysymys: ”Miksi tämä yö on erilainen kuin kaikki muut?” Perinteisin menoin nautittuun juhla-ateriaan kuului aina myös lammas. Juhlaan

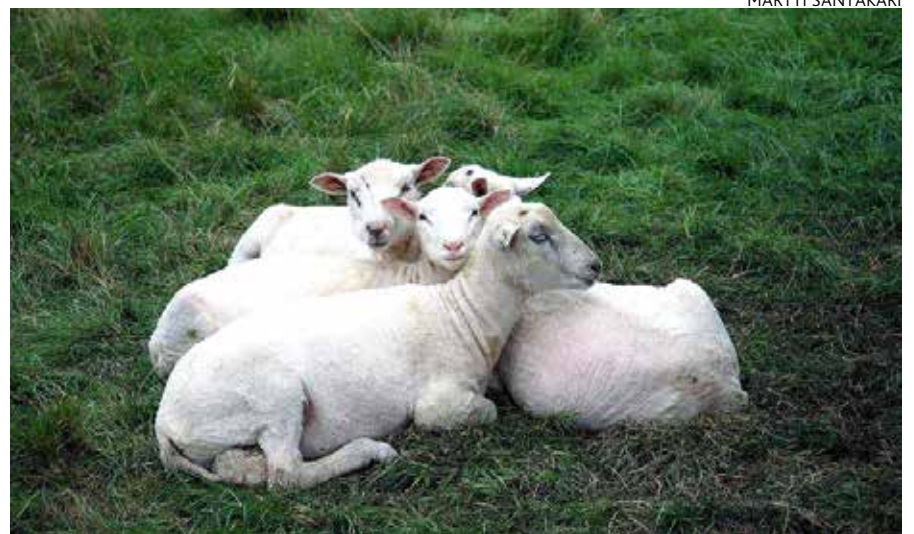

RAIJA VUORELA

liittyvien tapojen tarkoituksena oli vuosi vuodelta herättää eloon kertomus siitä, miten Jumala pelasti kansansa.

Johannes Kastaja on Uudessa testamentissa ensimmäinen, jonka kerrotaan kutsuvan Jeesusta ”Jumalan karitsaksi”. Näin Jeesuksen kuolema näyttäytyy uhriläimen teurastamiseen verrattavana. Kuoleman ajankohta pääsiäisen yhteydessä ei ole sattuma, vaan viittaa siihen, että ”karitsa” on myös pääsiäislammas: merkki siitä, että Jumala on pelastanut ja pelastaa kansansa.

Ennen kuolemaansa tämä erilainen karitsa vietti hänkin eräänlaisen juhla-aterian oppilaidensa kanssa. Se oli viimeinen ateria, joka ei ollutkaan viimeinen. Hän julisti, että aterialla syöty leipä oli hänen ruumiinsa ja juotu viini hänen vertansa – erillään toisistaan, aivan kuten teurastetun lampaan veri, joka valutetaan pois ruumiista. Tämän uudenlaisen karitsan kristillinen seurakunta nauttii yhteisenä uhri-

MARTTI SANTAKARI

ateriaan, muistellen, miten ”Jumala on meidät pelastanut”, vapauttanut kansansa synnin ja kuoleman vallasta. Mennyt ei ole mennyttä, vaan läsnä, aivan kuin muinaisten vuosisatojen pääsiäisaterioilla. Muis-toateria on kiitosjuhla.

Tämä pääsiäislammas on sikälikin erilainen, että ei, toisin kuin tavalliset pääsiäislammas, pysy kuolleena. Jumala on hyväksynyt hänen uhrinsa ja vapauttaa hänet kuoleman vallasta. Hänen seuraajansa uskovat ja luottavat, että Jumala vapauttaa myös heidät. Karitsan uhri riittää.

Karitsa tekee paluun vielä aivan Raamatun lopussa, Ilmestyskirjassa. Teurastettu karitsa ei enää ole avuton teuraseläin, vaan mahtava hallitsija ja maailmankaikkeuden salaisuusien valtias. Itse asiassa Ilmestyskirja kutsuu häntä ”Juudan leijonaksi”. Teurastettu lammas, joka on paitsi

elossa, myös leijona – mitä sellaisesta olisi pääteltävä?

Lampaan ja leijonan rauhanomainen rinnakkaiselo Jumalan uudistamassa, paremmassa maailmassa joskus aikojen lopulla on sinänsä jo Vanhan testamentin, tarkemmin sanottuna profeetta Jesajan, tuntema ajatus. Mutta vasta Ilmestyskirjassa nämä kaksi voidaan nähdä yhtäältä ristiinnaulitun ja toisaalta ylösnouseen Jeesuksen Kristuksen kuvina. Hän on molempia. Kristittyjen pääsiäisjuhlassa näitä puolia ei ole mahdollista erottaa toisistaan.

Herrnhutlaisliike otti aikanaan motokseen lauseen: ”Meidän Karitsamme on voittanut – seuratkamme häntä!” Hyvää pääsiäistä!

Kirjoittaja on Salon seurakunnan pappi, joka mielellään etsii asioiden välille uusia yhteyksiä.

Jumalanpalveluksia ja kirkkohetkiä palmusunnuntaista pääsiäiseen

Salon seurakunnan kirkoissa tallennetut videot ovat katsottavissa seurakunnan verkkosivuilla. Lisäksi joka sunnuntai klo 10 lähetetään jumalanpalvelus Järviradion taajuudella 102,9 – myös pääsiäisen jälkeen.

Videolähetykset

Tallenteet tulevat verkkoon alla ilmoitettuihin kellonajoista lähtien, mutta ovat katsottavissa myöhemminkin.

PALMUSUNNUNTAI 5.4. KLO 10

Jumalanpalvelus Kiskon kirkossa (myös radioituna taajuudella 102,9)

MAANANTAI 6.4. KLO 18

Ahtikirko Halikon kirkossa

TIISTAI 7.4. KLO 18

Ahtikirko Halikon kirkossa

KESKIVIIKKO 8.4. KLO 18

Ahtikirko Halikon kirkossa

KIIRASTORSTAI 9.4. KLO 18

Iltakirkko Halikon kirkossa (myös radioituna taajuudella 102,9)

PITKÄPERJANTAI 10.4. KLO 10

Jumalanpalvelus Yliskylän kirkossa (myös radioituna taajuudella 102,9)

PITKÄPERJANTAI 10.4. KLO 15

Jeesuksen kuolinhetken hartaus Perniön kirkossa

LAUANTAI 11.4. KLO 22

Pääsiäisyö Uskelan kirkossa

PÄÄSIÄISPÄIVÄ 12.4. KLO 10

Pääsiäisaamu Perttelin kirkossa (myös radioituna taajuudella 102,9)

TOINEN PÄÄSIÄISPÄIVÄ 13.4. KLO 10

Jumalanpalvelus Halikon kirkossa

JUMALANPALVELUS SUNNUNTAISIN KLO 10

Katsottavissa videotallenteena
www.salonseurakunta.fi

Kuunneltavissa Järviradiossa
taajuudella 102,9 MHz

Seurakunta toimii poikkeusoloissakin

Koronavirustilanteen vuoksi Salon seurakunnan toiminta on toistaiseksi suurelta osin keskeytetty. Kirkollisia toimintuksia kuitenkin hoidetaan mahdollisuuksien mukaan, kirkkoherranvirasto palvelee edelleen, joskin lähinnä puhelimitse, ja jumalanpalveluksia toimitetaan nähtäväksi ja kuultavaksi videotallenteina ja radion välityksellä.

Koska tilanteet ja ohjeet muuttuvat nopeasti ja jatkuvasti, ajankohtaista tietoa päivitetään seurakunnan verkkosivuille ja myös seurakunnan sosiaalisen median kanaviin. Tilanteen tasalla yritetään pitää myös viikkoilmoitukset, joita julkaistaan Salon Seudun Sanomissa, Salonjokilaaksossa ja Perniönseudun Lehdessä.

Kirkolliset toimitukset jatkuvat

Kirkolliset toimitukset hoidetaan poikkeusjärjestelyin. Vainajista on näissäkin oloissa huolehdittava ja haudaan siunaamiset toimitettava. Epäselvyyksiä on aiheutunut siitä, kuka ja kuinka moni saa osallistua hautajaisiin. Ohjeistus on muuttunut jo muutamaan kertaan ja saattaa taas muuttua ennen kuin tämä lehti tulee painosta.

Tartuntariskiä on joka tapauksessa pyrittävä välttämään kaikin käytettävissä olevin keinoin esimerkiksi niin, että osallistujat ovat siunauskappelissa tai haudalla riittävän etäällä toisistaan. Vähänkään hengitystieoireita saaneen henkilön ei tie-

tenkään pidä osallistua siunaustilaisuuteen. Muistotilaisuuden voi järjestää sitten, kun epidemia on ohi.

Kasteet ja vihkimiset ovat helpommin lykättävissä kuin hautajaiset, joten siirtämistä on syytä harkita. Kasteiden kohdalla voidaan menetellä niin, että lapsi rekisteröidään kolmen kuukauden kuluessa väestötietojärjestelmään ja kaste toimitetaan myöhemmin.

Toimistot palvelevat puhelimitse

Kirkkoherranvirasto ja taloustoimisto, jossa hoidetaan myös hautapaikka- ja haudanhoitoasioita, palvelevat toistaiseksi vain puhelimitse ja sähköpostitse.

Kirkkoherranvirasto

puh. 02 774 5206
salonseurakunta@evl.fi

Taloustoimisto (myös hauta-asiat)

puh. 02 774 5209
taloustoimisto.salo@evl.fi

Diakonia jatkaa avustustyötä

Salon seurakunnan diakoniatyöntekijät tavoittaa puhelimitse ja avustustoiminta jatkuu sovelletusti.

Diakonialatossa toimii puhelinpäivystys ti-to klo 10–13 puh. 044 774 5216. Puhelimesta sovitaan tapauskohtaisesti avustustoiminnasta ja keskusteluavusta. Puhelinpäivystäjä ohjaa soittopyynnöt eteenpäin.

Halutessaan voi soittaa suoraan diakoniatyöntekijälle. Yhteystiedot ovat tämän lehden sivulla 14.

Olohuone Saloton ja diakonian Vaatekamarin toiminta on monen muun tavoin tauolla. Saloton tuulikaapista on kuitenkin saatavilla leipää ti-to klo 10–13 os. Kirkkokatu 5 (diakonialalon keskimmäinen ovi).

Kirkkoja pidetään avoinna

Halikon, Salon ja Särkisalon kirkkoon voi tulla hiljentymään tai juttelemaan papin kanssa.

Halikon kirkko

Su klo 10–12, ma 11–14,
ti 18–20, ke 11–14 ja to 18–20.

Salon kirkko

Su klo 17–18.30, ma 18–20, ti 11–14,
ke 18–20 ja to 11–14.

Särkisalon kirkko

Ke klo 13–15 ja to 15.30–17.30.

Perheneuvonta toimii etänä

Salon ja Someron seurakuntien perheasiain neuvottelukeskuksesta asiakastapaamisia ei toistaiseksi toteuteta kasvokkain. Mahdollisimman suuri osa sovitusta tapaamisista yritetään hoitaa etäyhteyksien avulla. Uusia asiakkaita ei toistaiseksi oteta jonoon.

Perttelissä on kirkon ympäristöön sijoitettu kaikenikäisten löydettäväksi rasteja elämästä, uskosta, toivosta ja kirkosta. Niitä voi kävellä katselemassa yksikseen tai perheenä, kunhan pitää sopivasti välimatkaa toisiin kulkijoihin, ellei ulkona liikkumista rajoiteta lisää.

Teemariparit 2021

ENSI VUODEN TEEMARIPPIKOULUT OVAT LASKETTELU JA VAELLUS.
NIILLE ILMOITTAUDUTAAN JO TÄNÄ KEVÄÄNÄ.

Rippikoulussa saa yhdessä toisten kanssa kysellä, etsiä, epäillä ja löytää. Siellä hankitaan elämän eväitä yhdessä pohtien ja keskustellen, laulaen ja soittaen, leikkien ja taiteillen, rukoillen ja seurakunnan toimintaan osallistuen. Samalla saa oppia paljon siitä uskosta, johon kirkon jäsenet on kastettu. Teemariparilla saa lisäbonuksena elämyksiä Åren lumisilta rinteiltä tai Lapin yöttömästä yöstä.

Mukaan pääsee, jos täyttää vuoden 2021 loppuun mennessä 15 vuotta. Rippikouluun ovat lämpimästi tervetulleita nekin, jotka eivät vielä ole kirkon jäseniä.

Laskettelurippikoulu Åressa

- Aloituspäivä la 24.10.2020 Mahlakankaan seurakuntakodissa, Koivulankuja 2.
- Viikonloppuleiri 23.–24.1.2021 Naarilan leirikeskuksessa.
- Leiri pe 19.2. – su 28.2.2021 Vallbogårdenin leirikeskuksessa Ruotsin Åressa.
- Konfirmaatio su 14.3.2021 Uskelan kirkossa.
- Hinta 590 € (muilta kuin salolaisilta 840 €) sisältää rippikoulun ohjelman lisäksi matkat, majoituksen, ateriat ja kuuden päivän hissiliput, mutta ei mahdollisia välinevuokria. Hinnasta 150 € laskutetaan viikolla 40 ja loput viikolla 50.

Riparille lähdetään perjantaina iltalla Turusta ja palataan takaisin sunnuntaiaamuna. Vallbogårdenin leirikeskus sijaitsee pienessä tunturikylässä luonnonpuiston laidalla noin puolen tunnin ajomatkan päässä Åren rinteistä.

Lähtijöiltä edellytetään aikaisempaa laskettelukokemusta, sillä Åren rinteet ovat vaativampia kuin useimmat Suomen rinteet. Laskettelukupyrän käyttö on kaikille pakollista.

Vaellusrippikoulu Pyhätunturilla

- Aloituspäivä la 7.11.2020 Salo-Uskelan seurakuntatalossa, Kirkkokatu 6.
- Viikonloppuleiri 8.–9.5.2021 Naarilan leirikeskuksessa.
- Leiri ma 7.6. – ti 15.6.2021 Kairosmajalla Pyhätunturilla.
- Konfirmaatio la 19.6.2021 Uskelan kirkossa.
- Hinta 290 € (muilta kuin salolaisilta 400 €) sisältää rippikoulun ohjelman lisäksi matkat, majoituksen ja ateriat. Hinnasta 150 € laskutetaan viikolla 40 ja loput viikolla 15.

Päivittäin tehdään kohtuomittaisia opastettuja vaelluksia lähituntureille sekä leirin aikana yksi kanoottivaellus. Majaikkana on viihtyisä Kairosmajan leirikeskus. Vaellusriparille lähtevältä edellytetään normaalia peruskuntaa.

Ilmoittautuminen
alkaa to 14.5.
klo 17!

Teemaripareille ilmoitetaan netissä:
www.salonseurakunta.fi/rippikoulu.
Lomake aukeaa to 14.5.2020 klo 17.
Teemariparit täytetään
ilmoittautumisjärjestyksessä,
ja ilmoittautuminen on sitova.

Kumpaankin ryhmään mahtuu noin neljäkymmentä rippikoululaista. Kaikille ilmoittautuneille lähetetään viimeistään keskiviikkona 27.5. tieto siitä, pääsiko toimomalleen leirille.

Teemariarien lisäksi Salon seurakunnassa järjestetään vuonna 2021 noin viisitoista muutakin rippikoulua kesällä ja talvella, leirinä tai ilman leiriä.

Kesällä on rippileirejä Naarilassa, Kesä-Angelassa, Perniön Reilassa, Kiikalan Lammenjärvellä ja Juvankosken kesäkodissa. Lisäksi kesällä järjestetään päiväripari, jota käydään viikon ajan Salo-Uskelan seurakuntatalossa.

Talviripareita on koulujen hiihtolomaviikolla laskettelun lisäksi kaksi muutakin: rippileiri Naarilassa ja päiväripari Salo-Uskelan seurakuntatalossa.

Postia ensi vuoden muista kuin teemaripareista lähetetään rippikouluikäluokalle loppukesällä. Näille ripareille ilmoitetaan elo-syyskuussa.

Jos sinulla on kysyttävää, ota yhteyttä:
Lasse Lindberg
vs. rippikoulupappi
044 774 5378
lasse.lindberg@evl.fi

Taneli, vaellusriparilla 2019

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Uaellusripari oli kiskolaisen **Taneli Hemmilän** ykkösehdokas rippikoulumuotoa valitessa.

– En halunnut käydä normi-riparia. Harrastan partiota ja vpk:ta, joten olen ollut paljon leireillä. Halusin rippileiriltä jotain erilaista.

Viikko Lapissa oli sopivan erilaista, ja parhaat puolet ovat edelleen kirkaana mielessä:

– Hienot maisemat ja paljon uusia kavereita.

Ryhmässä ei ollut juuri ketään Tanelille ennestään tuttua, joten kaverien löytäminen oli tärkeä plussa. Vähemmän kivaa oli se, että yli puolet ryhmästä sairastui kuka milläkin tavalla. Lähinnä riparilla podettiin flunssaa, mutta jokunen teloi jäseniäänkin.

Riparin vaellusviikko saa Tanelilta kouluarvosanan 9½.

– Ainoa miinus olivat ne sairastumiset,

vaikka en itse tullutkaan kipeäksi.

Rippikoulua käytiin myös ennen leirijaksoa.

– Aika hieno ja onnistunut kokonaisuus, Taneli arvioi koko pakettia ja antaa sille numeroksi yhdeksikön.

Ilta-koontumiset olivat Kiskossa asuvalle vähän hankalia, viikonloputapaamiset helpommin järjestettävissä.

Rippikoulun käyminen kannattaa Tanelin mielestä ainakin kahdesta syystä:

– Siinä tulee hyvä mahdollisuus tutustua uusiin ihmisiin, ja totta kai tulee myös opittua kristinuskosta. Paljon antaa se, kun saa uusia kavereita.

Entä vaellusripari, kenelle juuri sitä voisi suositella?

– Varmaan semmoiselle, joka tykkää liikkua ulkona ja saada uusia kavereita ja saada vähän erilaisen rippikoulukokemuksen.

Yletöntä kuntoa vaellusripari ei Tanelin mukaan vaadi.

– Peruskävelyn pitää olla hallussa.

Jutta, lasketteluriparilla 2020

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Halikkolainen **Jutta Ahonen** on tämän talven lasketteluriparilaisia. Rippijuhlatkin ehdittiin jo pitää ennen kuin koronavirus sekoitti kokoontumiset kaikkialla.

Rippikouluvaihtoehtoja miettiessään Jutta teki vaikeaa valintaa vaelluksen ja laskettelu välillä. Laskettelu voitti, sillä vaellusriparin konfirmaatio olisi osunut päällekkäin Jukolan viestin kanssa.

– Ensi kesän Jukola on ensimmäinen, missä itse pääsen juoksemaan, kertoo Jutta, joka on harrastanut suunnistusta alakoululaisesta asti Angelniemen Ankkurien riveissä.

Lasketteluriparin käyminen talvella jättää kesän vapaaksi niin Jukolalle kuin muille suunnistuskisoille.

Äressä vietetty viikko täytti odotukset aika hyvin:

– Sieltä sai kavereita ja tutustui uusiin ihmisiin.

Pientä miinusta saavat lasketteluolosuhteet:

– Rinteet eivät olleet ihan parhaassa kunnossa.

Leiriviikolle Jutta antaa arvosanaksi kahdeksikön ja koko rippikoululle alusta loppuun yhdeksikön.

– Ären-viikko oli aika tiukkaan aikataulutettu, ei jäänyt hirveästi vapaa-aikaa, Jutta sanoo, mutta ymmärtää kyllä, että päiviin piti saada mahtumaan paljon kaikenlaista.

Rippikoulun käyminen oli Jutalle selviö.

– Olin odottanut sitä veljen rippikoulusta asti.

Kyseinen veli sattui muuten olemaan lasketteluriparilla isosena. Myös Jutta tähtää isoskoulutukseen.

– Olen jo ilmoittautunut!

Lasketteluriparia Jutta suosittelee aikatottuneille lasketteliijoille:

– Rinteet ovat jyrkempiä ja erilaisia kuin Suomessa.

Muitakin edellytyksiä Jutta toivoo lähijäsenillä olevan:

– Että osaa käyttää.

Valmiina lähtöön

Lähetyskutsu vie Syrjätiet Japaniin

PHILIPPE GUEISSAZ

Kia ja Markus Syrjätie ovat Salon seurakunnan uusimmat nimikkolähetit. He lähtevät syksyn kynnyksellä Japaniin Suomen ev.lut. Kansanlähetyksen lähetystyöntekijöiksi. Ennen Syrjäteitä Salon nimikkolähetteinä Japanissa olivat **Mari ja Daniel Nummela**, jotka ovat palanneet kotimaahan.

Syrjätien perhe oli aikomus siunata tehtävänsä Halikossa 22. maaliskuuta, mutta korona sekoitti tämänkin suunnitelman. Uusiin nimikkolähetteihin pääsee kuitenkin tutustumaan näin kirjallisesti, kun Syrjätiet avuliaasti vastailivat kysymyksiin sähköpostitse.

Japani jäi Markuksen sydämelle

Pastori Markus Syrjätie syntyi ja kasvoi Ruotsissa, jossa hänen vanhempansa toimivat suomenkielisessä seurakuntatyössä. Nuorena Markus oli mukana evankelioimismatkalla Japanissa, ja siitä pitäen maa on ollut nuoren miehen sydämellä.

– Näin matkalla, että lähetystyöntekijöiden tarve on Japanissa suuri. Kristittyjä on niin vähän, ja seurakuntia enemmän kuin työntekijöitä.

– Koin myös, että minulla voisi ihan oikeasti olla annettavaa Japanin kentällä. Siellä yksi merkittävä tavoittavan työn keino on englannin kielipiirit, ja opiskelin itse englantia ja pedagogiikkaa yliopistossa. Vaikka minulla ei siinä vaiheessa ollut vielä hengellisen työn koulutusta, minulla oli silti jo osaamista, josta olisi hyötyä, Markus Syrjätie kertoo.

Kasteopetus kosketti Kiaa

Kia Syrjätie on koulutukseltaan sosionomi-diakoni, lähetys sihteeri ja yleistä historiaa pääaineenaan opiskellut filosofian maisteri. Myös hänellä on ”matkalaukkulapsen” kokemusta muun muassa Ruotsista ja Saksasta.

Kia on helluntailaisesta perheestä, mutta aikuisena hänestä tuli luterilainen.

– Ulkomailla vietettyjen vuosien takia perheeltämme puuttui säännöllinen seurakuntayhteys, enkä käynyt teini-ikäisenä kasteella, kuten hellarinuorilla yleensä on tapana.

Kia alkoi aktiivisesti etsiä seurakuntayhteyttä muutettuaan opiskelemaan Turkuun, mutta ei oikein kotiutunut helluntaiseurakuntaan.

– Onnekseni löysin varsin varhaisessa vaiheessa Opiskelija- ja koululaislähetysten, OPKO:n. Sen toiminnassa sain hyvää raamatunopetusta ja sain etsiä omaa palvelupaikkaani seurakunnassa.

Luterilainen kasteoppi teki Kiaan vaikutuksen:

– Minulle oli merkittävä oivallus, että kaste ei ole minun tekoni tai uskoni osoitus Jumalalle, vaan Jumalan armon osoitus ja lahja minulle. Tämä oli siis merkittävin yksittäinen oivallus, joka johti minut hakeutu-

Markus ja Kia Syrjätien mietteitä löytää myös Youtubesta otsikolla Syrjäteillä Japanissa. Vanhempien mukana Japaniin lähtevät myös Noomi ja Lydia.

”Kaste ei ole minun tekoni vaan Jumalan lahja minulle.”

Kia Syrjätie

maan kaste- ja rippiopeutukseen luterilaisessa kirkossa 2013.

Opiskelija- ja koululaislähetys osoittautui merkitykselliseksi myös siksi, että siellä Kia ja Markus alkujaan tutustuivat, vaikka kesti monia vuosia, ennen kuin heistä tuli ”kaverin-kaveria” enempiä.

Lasten kanssa lähdessä

Kun Kia ja Markus Syrjätie olivat avioituneet, he lähtivät yhdessä käymään Japanissa.

– Lentoliput sinne ovat kalliita, mutta kun kevään 2015 Hulluilta Päiviltä sai suhteellisen edulliset liput Osakaan, tartuimme tilaisuuteen. Vietimme Japanissa kolmisen viikkoa, josta osan Kobessa ystäviemme **Arni ja Eeva Hukarin** luona, ja osan pikajunalta maata ylös alas matkustaen.

Yhteinen kutsu lähetystyöhön vahvistui matkalla, ja nyt siitä on siis tullut totta. Enää Kia ja Markus eivät kuitenkaan lähde Japaniin kaksin, vaan kahden pienen tyttärensä kanssa. **Noomi** on parivuotias ja **Lydia** syntyi viime marraskuussa.

Lapsiperheen elämä Japanissa ei Syrjäteitä pelota:

– Japani on henkilökohtaisen turvallisuuden kannalta maailman turvallisimpia maita. Rikollisuus on vähäistä, hygieniataso hyvä ja liikennekulttuuri toisia kunnioittavaa. Myös terveyspalvelut ja koulut ovat laadukkaita. Japanissa on siis hiottu huippuunsa lähes kaikki, mikä on ihmisen hallinnassa.

On kuitenkin myös voimia, jotka ovat ihmisen hallinnan ulkopuolella, ja niitä Japanissa riittää.

– Japani on monien luonnonvoimien riopoteltavana, ja maanjäristykset ja taifuunit ovat siellä arkipäivää. Siellä on myös aktiivisia tulivuoria, ja maanjäristykset voivat aiheuttaa tsunameja.

Kobe, jossa Syrjätiet käyvät kielikoulun, on kaupunkikuvaltaan jakautunut uuteen ja vanhaan Kobeen, sillä kaupunki tuhoutui puoliksi vuoden 1995 maanjäristyksessä, joka on maan lähihistorian pahimpia. On ennustettu, että joko Koben tai Tokion alueella koetaan vastaavanlainen maanjäristys seuraavan kymmenen vuoden aikana. Huolenaiheita siis on.

– Mutta Japani on myös valmistautunut katastrofeihin hyvin, ja lapsia opetetaan jo television lastenohjelmissa toimimaan oikein esimerkiksi maanjäristyksen osuessa kohdalle.

Parhaan turvan tuo usko:

– Jeesus on luvannut olla seuraajiansa kanssa, eikä ”Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen” (2. Tim. 1:7).

– Saamme luottaa siihen, että Jumalan voimassa ja rakkaudessa voimme kertoa japanilaisille Jeesuksesta, toivosta ja armosta, eikä meidän tarvitse pelätä, sillä hän pitää meistä huolen. Samalla meille on suotu myös tervettä harkintaa, eli teemme kaiken voitavamme pitääksemme itsemme ja lapsemme turvassa.

Haikeutta, iloa ja intoa

Lähdön läheneminen tietää haikeita hetkiä:

– Ehdottomasti suurin haaste on läheisten hyvästely. Muutto konkreettisesti toiselle puolelle maailmaa tarkoittaa, että emme pysty entiseen tapaan jakamaan elämää perheen, suvun ja ystävien kanssa, Syrjätieltä mieltävät.

– Vaikka omassa elämässä kymmenen vuotta ei tunnu kovin pitkältä ajalta, se näkyy konkreettisesti elämän ääripäissä. Lastemme ja vanhempiemme elämässä kymmenen vuotta tulee näyttävämmän silmissämme paljon pidemmältä ajalta.

Suomalaisten lähettäjien tuki taas on suuri ilon aihe:

– Olemme ihan yllättyneet siitä, miten merkittävää ja rohkaisevaa meille on ollut tavata lähettävien seurakuntien väkeä. Olemme saaneet niin lämpimän vastaanoton kaikkialla, että olisi ihana ehtiä seurakuntiin useampaankin kertaan. Valitettavasti aika on kortilla ja nyt koronaviruksen myötä jo sovitut vierailut on jouduttu peruuttamaan.

– On ollut myös ilo huomata, miten valmiita koemme jo olevamme lähtöön. Lähetystyöhön lähtemisen prosessimme on ollut pitkä, ja kun lähtöämme jouduttiin erinäisien syitten takia lykkäämään puo-

lella vuodella loppukesään 2020, olemme oikeastaan jo aika malttamattomia lähtemään. Se, mihin Jumala on meitä vuosien ajan valmistanut, on pian todellisuutta, ja saamme tarttua auraamme.

”Olemme ennen kaikkea suomalaisia, mutta voimme kotiutua minne vain.”

Kokemus auttaa sopeutumaan

Aiemmat kokemukset ulkomailla asumisesta tekevät lähtemisestä Kia ja Markus Syrjätielle helpompaa.

– Koemme, että meillä on monia lahjaksi saatuja valmiuksia lähteä. Olemme molemmat lapsena muuttaneet kaksi kertaa uuteen maahan ja joutuneet kokemaan kielitaidottomuuden ja ulkopuolisuuden tunteen, mutta myös oppimisen riemun ja sopeutumisen. Tiedämme, että vaikka uuteen sopeutuminen ja oppiminen vie aikaa, se on myös palkitsevaa.

– Koska omat vanhemmamme ovat aikanaan tehneet ratkaisun muuttaa ulkomaille, he myös ymmärtävät meidän ratkaisumme hyvin. Se on helpottanut oman kutsumuksen prosessointia, sillä olemme saaneet vanhemmiltamme paljon kannustusta.

Sielunmaisema Suomessa

Kun on asunut monessa maassa ja taas yhteen uuteen menossa, niin missä silloin ovat juuret?

– Meitä yhdistää tuntemus siitä, että olemme ennen kaikkea suomalaisia, mutta voimme kotiutua minne vain, Syrjätieltä kertovat.

Kaksoiskansalaisena Markus kokee vahvaa sympatiaa Ruotsia ja ruotsinsuomalaisia kohtaan, mutta kannustaa jääkiekossa ehdottomasti Suomea. Kian ulkomaanvuodet eivät olleet yhtä pitkät, ja Suomi oli aina se kotimaa, josta lähdeittiin ja johon jonnain päivänä palataan.

– Molempien sielunmaisemaa ovat Suomen kesän muistot, joita olemme lapsena kesälomareissuilla katselleet.

Markuksella muistot liittyvät Oriveden kesämökin järvimaisemiin, Kialla länsirannikon mereen ja lakeuksiin.

– Toivomme, että tyttärillemme jäisi myös lämpimiä muistoja kotimaanjaksoitamme, vaikka Japanista ei tullakaan Suomeen yhtä usein kuin Euroopan sisällä oli mahdollista.

Rukouksessa on voimaa

Matkaan lähettävältä seurakunnalta eli meiltä kaikilta täällä Salossa Kia ja Markus Syrjätieltä toivovat ennen kaikkea esirukousta.

– Lähetyskentillä, missä kristillisen uskon vaikutus ja rukous eivät ole pehmittäneet maaperää, henkivaltojen todellisuus ja vastustus saattaa näyttää hyvin konkreettisesti, ja esirukouksen voiman todella tuntee ja huomaa. Rukous näkyy ja kuuluu. Pyydämme varjelusta matkallemme ja herätystä Japaniin!

Syrjätieltä iloitsevat siitä, että saavat työssään olla osana Salon seurakunnan toimintaa, vaikka ovat maantieteellisesti kaukana.

– Nimikkolähetteinä olemme mielellämme muutakin kuin perhekuva kirkon seinällä, ja toivomme, että käytössämme olevien tiedotuskanavien avulla voimme tukea seurakunnan lähetyskasvatusta.

RUKOUKSIA TÄHÄN AIKAAN

Herra Jeesus, uskon, että olet läsnä sakramentissasi ja tahtoisin ottaa sinut siinä vastaan kuin juhlavieraan. Koska juuri nyt en voi, rukoilen sinua: tule silti luokseni Vapahtajana, syntien anteeksiantajana, lohduttajana. Tahdon seurata sinua, Jumalan Karitsa, minne ikinä minut vietkin, ja rakastaa sinua yli kaiken, ja lähimmäistäni niin kuin itseäni. Ole ylistetty, Herra Jeesus Kristus! Aamen.

Jumala, me pelkäämme. Epävarmuus voi olla kaikkein pahinta, mutta vielä enemmän pelkäämme varmuutta, sitä hetkeä, jona on otettava vastaan kaikkein huonoimpia uutisia. Ja silti: me emme tiedä – emme sitä, mitä tulevat päivät tuovat, emmekä sitä, mitä itse tuomme omaan tai läheistemme elämään. Meillä on niin paljon huonoja neuvonantajia: pelko, ahdistus, huoli ja epätoivo. Jumala, neuvo sinä meille turvallinen tie, ole sinä enkelin siivet polkumme yllä. Aamen.

Tekstit Timo Viitanen
Kuvat Maritta Määttänen

Yhteyttä virtuaalisesti ja rukouksen siivin

TARJA LAURILA

Samaan aikaan kun Suomi sulkeutuu torjumaan koronataruntoja, lähetysjärjestöt ja nimikkolähetit jatkavat työtä haasteellisissa oloissa ja varautuvat viruksen leviämiseen sielläkin, missä taruntoja on nyt vähän tai ei lainkaan. Mikään maanosa ei ole suojassa pandemiasta. Paikallisten kirkkojen jumalanpalveluksia lähetetään nyt virtuaalisesti live-striimuksina.

Kun epidemia rajoittui aluksi Kiinaan, esimerkiksi Kylväjä ja Suomen Lähetysseura kutsuivat lähetettä Suomeen. Nyt Suomeen matkustaminen on vaikeutunut, ja kaikki palaajat joutuvat karanteeniin.

Salon seurakunnan läheteistä Rauniot, Paulasaaret ja Sari-Johanna Kuittilo ovat parhaillaan kotimaassa. Entinen nimikkolähetä Daniel Nummela valmistee väitöskirjaa. Kansanlähetys lähettää hänet jatkossakin Japaniin kerran vuodes-

sa kouluttamaan yhteistyökirkon työntekijöitä ja vierailemaan tutuissa seurakunnissa.

Lähetystyöhön liittyvät kokoontumiset ovat nyt tauolla Salon seurakunnassa. Tietoja lähetyskohteista ja lähettien kirjoja löytyy seurakunnan verkkosivuilta www.salonseurakunta.fi/lahetys. Samassa osoitteessa on linkit lähetysjärjestöjen sivustoille, joilla on tarjolla ajankohdasta tietoa ja mahdollisuuksia osallistua virtuaalisiin lähetystilaisuuksiin. Lähetysjärjestöjen kautta voi myös kohdentaa taloudellista tukea, jota tarvitaan poikkeusoloista huolimatta.

Rahaakin tärkeämpää on tukea lähetejä, yhteistyöseurakuntia ja kohdemaita rukouksin. Kun korona eristää, niin rukous luo yhteyden niin täällä Suomessa ja lähialueilla kuin koko globaalissa maailmassa.

Kirjoittaja on
Salon seurakunnan
lähetyspastori.

VIESTEJÄ LÄHETEILTÄ VIRTUAALISTEN HALAUKSIEN KERA:

”Kolumbia, Bolivia ja Venezuela ovat sulkeneet rajansa. Venezuelan terveysjärjestelmä on täysin murtunut jo entisestään. Kumppanikirkkomme yrittävät jatkaa seurakuntien tukemista, mutta se on vaikeaa, kun ei saa liikkuu ja pitää koukousia.” Aluepäällikkö Arja Koskinen, Latalainen Amerikka.

”Kaikki olemme toistaiseksi terveitä. Pidämme yhteyttä seurakuntalaisiin puhelimen välityksellä.” Eläkeläisenä työtä jatkava lähetti Anu Väliaho, Viron Saue.

”Tällä hetkellä laaditaan MAF:n maakohtaisia turvasuunnitelmia. Jos korona alkaa levitä kaupungeissa, loppuu kyliin lentäminen.” Lähetyslentäjä Jarkko Korhonen, Tansania.

Ihmeellinen pääsiäinen

KIRKKONUKET KLAARA JA PEKKA KÄVIVÄT ANNUKKA-PAPIN JUTTUSILLA SELVITTÄMÄSSÄ, MITÄ PÄÄSIÄISENÄ OIKEIN TAPAHTUU.

Kevään ja koko vuoden suurin juhla on pääsiäinen. Pääsiäisenä me muistamme sitä, mitä tapahtui Jeesukselle kauan sitten.

Jeesus oli matkalla ystäviensä kanssa Jerusalemiin kaupunkiin pääsiäisjuhille, kun hän sanoi opetuslapsilleen: "Menkää lähellä olevaan kylään. Löydätte sieltä aasin sidottuna, tuokaa aasi minulle." Opetuslapset tekivät niin kuin Jeesus pyysi.

Jeesus istui aasin selkään ja lähti ratsastamaan kohti Jerusalemiä. Kun ihmiset näkivät tämän, he halusivat ottaa Jeesuksen vastaan juhliittuna sankarina. He alkoivat levittää tielle vaatteita ja huutaa kuninkaalle tarkoitettua huutoa: "Hoosianna! Herra, auta! Herra, pelasta!"

Pekka: "Annukka, hei Annukka! Eiks toi hoosianna kuulu jotenkin jouluun?"

Klaara: "Juu, mä muistan laulaneeni sitä 'Hoosianna Daavidin Poika!'"

Kyllä, Hoosianna kuuluu joulua ennen olevaan ensimmäiseen adventtiin. Silloin luetaan aivan sama raamatunkertomus kuin palmusunnuntaina eli kertomus siitä, miten Jeesus ratsastaa aasilla ja ihmiset ottavat hänet iloiten vastaan. Ensimmäisenä adventtisunnuntaina ja palmusunnuntaina muistetaan samaa asiaa: Miten Jeesus tulee ihmisten keskelle ja ihmiset ovat siitä iloisia.

Klaara: "Musta yks ilonen juttu on virpominen. Eiks se olekin palmusunnuntai se päivä, kun virvotaan? Mutta eiks sen sitten pitäis olla pajunkissasunnuntai, kun ne on pajunoksia ne virpomisoksat?"

Pekka: "No ei, kun siellä Jeesuksen maassa kasvaa palmuja eikä pajunkissoja! Ja meillä täällä Suomessa ei ole palmuja."

Ei olekaan. Paju on ensimmäinen puu, joka keväällä talven jälkeen herää eloon ja siksi se on valittu meillä palmun tilalle.

Jeesuksen matka päättyi Jerusalemiin. Siellä Jeesus halusi viettää pääsiäistä yhdessä lähimpien ystäviensä eli opetuslastensa

kanssa. Kiirastorstaina pääsiäisaterialla Jeesus siunasi leivän ja viinin ja kertoi ystävilleen, että hän lähtisi pian pois.

Klaara: "Hei, kirkossakin jaetaan leipää ja viiniä! Mä oon ollut siellä äidin ja isän kanssa."

Ihan totta! Yhä edelleen kirkossa Jeesuksen seuraajat eli me kristityt nautimme Jeesuksen muistoksi leipää ja viiniä. Sitä kutsutaan ehtoolliseksi, joka on meidän Jeesuksen ystävien yhteinen juhla-ateria. Siinä Jeesus siunaa ja vahvistaa meitä. Ehtoolliselle lapsetkin saavat tulla oman vanhemman tai isovanhemman tai vaikka kummin kanssa.

Kun pääsiäisateria päättyi, oli tullut jo myöhäinen ilta. Jeesus halusi kuitenkin mennä vielä rukoilemaan Getsemanen puutarhaan opetuslastensa kanssa, sillä hän tiesi, että jotakin paha oli tapahtumassa. Puutarhassa opetuslapset nukahtivat, vain Jeesus valvoi yksin.

Pekka: "Aika tyhmää! Ei kaveria saa jättää yksin!"

Niinhan se oli, mutta opetuslapset olivat hyvin väsyneitä eivätkä huomanneet, että Jeesus olisi nyt tarvinnut ystäviään. Onneksi Jumala lähetti taivaasta enkelin vahvistamaan Jeesusta.

Sitten keskellä yötä puutarhaan tuli joukko sotilaita, jotka vangitsivat Jeesuksen ja veivät hänet pois. Opetuslapset pakenivat

hutanassut".

Viikon varrella on luvassa vinkkejä, linkkejä, puuhattavaa, katseltavaa ja mitä kaikkea keksitäänkään. Aina perjantaisin ilmes-

kauhuissaan kuka minnekin, vain Pietari seurasi vaivihkaa Jeesusta.

Jeesus vietiin kuulusteltavaksi. Pietari odotteli ulkopuolella huolissaan ja pelossaan. Pietarin luokse tuli ihmisiä, jotka sanoivat hänelle: "Sinähän olet tuon vangitun Jeesuksen kavereita, olemme nähneet sinut hänen kanssaan." Pietari vastasi: "Ei, en ole, en edes tunne koko miestä."

Klaara: "Pietari oli kyllä ihan hassu. Ei kai sillä lailla voi yhtäkkiä sanoa, ettei muka tunne kaveriaan!"

Pekka: "Mut jos sitä pelotti?"

Niin varmasti pelotti. Ja kun pelottaa, voi tehdä tai sanoa asioita, jotka surettavat ja

suuttuttava toista.

Klaara: "Suuttuiko Jeesus Pietarille?"

Ei suuttunut. Kun Pietari oli kolme kertaa kieltänyt tuntevansa Jeesusta, hän kuuli kunnon laulavan. Silloin hän näki Jeesuksen, joka katsoi suoraan häneen. Jeesus oli varmaan surullinen, mutta ei hän hylännyt Pietaria. Pietariakin kadutti syvästi se, miten hän oli pettänyt ystävänsä.

Myös moni muu kuin Pietari käänsi Jeesukselle selkensä. Kun maaherra Pontius Pilatus kysyi ihmisiltä, miten he halusivat, että Jeesuksen käy, ihmiset huusivat: "Ristiinnaulitse hänet! Ristiinnaulitse!"

Harmi, ettei tänä vuonna voi mennä edes naapurin virpomaan.

Touhutassuissa tapahtuu!

Salon seurakunnan lapset ja perheet kokoontuvat nyt verkossa! Seuraa facebookissa ja instassa nimellä "Salon seurakunnan Tou-

hutassut". Viikon varrella on luvassa vinkkejä, linkkejä, puuhattavaa, katseltavaa ja mitä kaikkea keksitäänkään. Aina perjantaisin ilmes-

tyy video kirkkonukkejen Klaaran ja Pekan touhuista, mukana menossa on myös Annukka-pappi. Sunnuntaisin vietetään pyhähetkeä kirkkovuoden aiheen parissa.

Klikkaa, tykkää ja kommentoi! Tavataan somessa!

Annukka-pappi selitti Pekalle ja Pekan kaverille Klaaralle, mitä pääsiäisenä oikein juhlitaan.

Pekka: "Miksi ihmiset eivät enää tykänneet-kään Jeesuksesta, vaikka olivat niin iloisia silloin, kun Jeesus ratsasti aasilla?"

Ehkä ihmiset odottivat, että Jeesus näyttäisi jollakin hurjalla tempulla olevansa Jumalan poika. Ehkä he toivoivat, että Jeesus ryhtyisi heidän kuninkaakseen ja ajaisi kaikki roomalaiset sotilaat pois heidän maastaan. Kun Jeesus ei tehnyt näin, kun Jeesus antoi noin vain vangita itsensä taistelematta vastaan, ihmiset pettyivät. He ajattelivat, että Jeesus ei ollutkaan sellainen kuin he toivoivat ja että on parempi, jos Jeesuksesta päästään eroon.

Voi myös olla, että osa ihmisistä ei kovin hyvin edes tiennyt, mistä oli kyse, mutta toisten mukana oli helppo huutaa samaa mitä muutkin.

Lopulta Jeesus tuomittiin kuolemaan kuin rikollinen, vaikka hän ei ollut tehnyt mitään pahaa. Pitkäperjantaina hän kuoli ristillä.

Klaara: "Oliko Jeesuksen pakko kuolla? Miksei Jumala auttanut Jeesusta?"

Jeesuksella oli Jumalan antama tehtävä. Hän kuoli kaikkien maailman ihmisten puolesta, jotta Jumala voisi antaa ihmisten pahat teot anteeksi. Jeesuksen tehtävä oli myös näyttää, kumpi on vahvempi: pahan voima vai Jumalan voima.

Kun Jeesus oli kuollut, hänet haudattiin kalliohautaan, jonka suulle vieritettiin iso ja painava kivi. Pitkäperjantai oli hyvin surullinen ja synkkä päivä, ja Raamatussa kerrotaan, miten taivaskin pimeni keskellä päivää, kun Jeesus oli kuollut.

Pekka: "Pitkäperjantai... pitkä perjantai... Onko se jotenkin pitkä päivä?"

Ei, kyllä pitkäperjantai on ihan samanpitäinen kuin muutkin päivät. Mutta Jeesuksen ystäville päivä tuntui varmasti hyvin pitkältä, pahimmalta päivältä ikinä. He eivät silloin vielä ymmärtäneet, miksi Jeesus kuoli. He surivat ja itkivät Jeesusta.

Kunnes pääsiäissunnuntaina tapahtui jotakin yllättävää. Varhain pääsiäisaamuna joukko naisia, jotka olivat Jeesuksen ystäviä, lähti käymään Jeesuksen haudalla.

Siihen aikaan oli tapana, että kuolleen ihmisen ruumis voidellaan hyväntuoksuisilla yrteillä ja he halusivat tehdä Jeesuksellekin niin. Matkalla haudalle he miettivät, miten ihmeessä saisivat raskaan kivan pois haudan suulta. Mutta kun he saapuivat perille, he hämmästyivät: Kivi olikin poissa!

Klaara: "Kuka sen oli jaksanut siirtää?"

Jumala oli lähettänyt taivaasta enkelin siirtämään kiven haudan suulta. Eikä Jeesukseen ollut enää haudassa! Enkeli ilmestyi myös Jeesuksen ystäville ja kertoi heille iloisen uutisen: Jeesus on noussut kuolleista! Jeesus elää jälleen!

Pekka: "Elääkö Jeesus vieläkin?"

Elää. Kuolleista nousemisensa jälkeen Jeesus ilmestyi monta kertaa ihmisille ja hänen ystävänsä saivat jälleen nähdä hänet ja jutella hänen kanssaan. Sitten Jeesus palasi taikaisin taivaaseen Isän Jumalan luokse. Mutta hän lupasi olla seuraajiensa kanssa kaikkialla maailmassa kaikkina aikoina ja antaa meille avuksi Jumalan voiman, Pyhän Hengen.

Klaara: "No nyt mä tajuan, miksi pääsiäinen on niin iloinen juhla, että pääsiäiskoristeetkin on niin kauniita ja iloisen näköisiä!"

*Lensi maahan enkeli joutuisampi tuulta.
Suuren kiven vieritti hän syrjään haudan suulta.*

*Kivelle hän istahti, puhui iloisesti:
Jeesus nousi haudastaan ja elää ikuisesti.*

(Lasten virsi 38)

*Murhe väistyi, ilo voitti:
pääsiäisen aamu koitti.
Kiitos, taivaan Isä, tästä.
Kiitos koko elämästä.*

(Lasten virsi 41)

Kirkkopolku-taidekasvatushanke palkittiin

MARJA ROIKO

Turun arkkihiippakunnan hiippakuntavaltuusto on myöntänyt vuoden 2020 Arkkipooki-palkinnon Salon seurakunnan Kirkkopolku-taidekasvatushankkeelle. Arkkipooki jaetaan tunnustuksena merkityksellisestä, ansiokkaasta ja innovatiivisesta työstä kirkon, hiippakunnan tai seurakuntien ja niiden jäsenten hyväksi.

Kirkkopolku-hankkeessa kehitetään koulujen ja seurakunnan välistä yhteistyötä. Hanketta on ohjannut erityisopettaja **Anna Kaisa Siltanen** Salossa vuosina 2018 ja 2019, ja se jatkuu edelleen. Hankkeessa ideoidaan TaiT **Marjo Räsäsen** kokemuksellisen taideoppimisen mallin avulla kirkkotaiteeseen perustuva oppimiskokonaisuus. Anna Kaisa Siltanen on ohjannut Kirkkopolun tähän mennessä Halikon, Kuusjoen, Perniön, Perttelin ja Särkisalon kouluissa.

Kirkkopolku-hankkeessa koululaiset ovat tutustuneet kotikirkkonsa taiteeseen ja ko-

Anna Kaisa Siltanen rakentaa Kirkkopolku-näyttelyä.

kemuksensa perusteella jatkaneet oppimista koulussa kuvataiteen, äidinkielen ja uskonnon oppitunneilla. He ovat tuottaneet taidetta, joka on ollut kaikkien nähtävillä kirkkoissa näyttelyiden ajan.

Ensimmäinen näyttely pidettiin Särkisalon

SUVI LAAKSONEN

Kirkkopolkua Perttelin kirkossa.

kirkossa syksyllä 2018. Kevätkaudella 2019 hanke toteutettiin Halikossa ja Kuusjoella ja syyskaudella 2019 Perniössä ja Perttelissä. Tavoitteena on, että Kirkkopolku kiertää loputkin Salon seurakunta-alueet.

Anna Kaisa Siltanen toivoo, että näyt-

MARTTI SANTAKARI

telyiden myötä lasten tekemät kuvat johdattavat näkemään kotikirkon taiteen uusin silmin.

– Toivon, että taideteokset auttavat ymmärtämään, miten kalliin aarteen äärellä olemme rakkaassa kotikirkossamme.

Arkkipooki Saloon jo kolmannen kerran

Turun arkkihiippakunnassa on jaettu Arkkipooki-palkinto vuosittain 2012 lähtien. Ensimmäisenä vuotena palkittiin Salon seurakunnan nuorten draamamesustiimi. Seuraavan kerran palkinto tuli Saloon vuonna 2015, jolloin sen sai lapsityönohjaaja **Tuula Valkonen** Deep Talk-menetelmineen. Tämänvuotinen **Anna Kaisa Siltanen** ja Kirkkopolku-hankkeen osalle tullut palkinto on siis jo kolmas. Hyvä, Salo!

Kulloinkin palkittu saa vuodeksi haltuunsa taidekäsityönä valmistetun Pookin eli tunnusmajakan, kunnes se siirtyy seuraavalle. Palkinnon saajalle jää muistoksi Pookin pienoismalli.

Teemapäivä "Kutsumatta kylään" on tänä vuonna muutettu kehotukseksi pirauttaa puhelimella ja näin muistaa niitä, jotka ovat koronan vuoksi karanteenissa tai yksinäisiä. **Torstaina 2.4.** vietettävän teemapäivän taustalla ovat kaupunki ja seurakunta yhteistyökumppaneineen.

Nuorisotyö otti digiloikan

Seurakunnan nuorisotyö siirtyy hiljalleen digiin. Tarkoitus on pitää Instagramin kautta nuorteniltoja ja iltahartauksia.

Koulupappi Ville käynnistelee etävälkää Discordin puolella, ja Snapchatista ja WhatsAppista löytää työntekijöitä. Lisäksi Ville ja Lasse kokeilevat tubettamista.

**PALVELEVA
PUHELIN**

0400 22 11 80

**JOKA PÄIVÄ KLO 18–24.
CHAT MA–PE KLO 12–20.**

kirkonkeskusteluapua.fi

Sadas vuosi elämää

RIITTA KOIVISTO

Kun on elänyt melkein sata vuotta, on nähnyt paljon. Niinpä sovimme juttutuokiosta **Ines Bymanin** kanssa. Löydän Särkisalosta Metsolantien – *Metsolavägen* - ja sieltä omakotitalon. Pihapiirissä on ulkorakennuksia ja toinenkin asuinrakennus.

Pihalla on nyt hiljaista, mutta tontin puissa näyttää olevan oikea linnunpönttöjen lähiö. Jouluruusu kukkii keskellä maaliskuuta lasiverannan edessä. Tuolla on rollaattori, oikea ovi varmaan siinä vieressä.

Maailma läsnä Metsolassakin

Ines Byman kattaa kahvia olohuoneeseen. Pöydällä ovat uusimmat lehdet:

– Todella ikävää, että Ruotsin **Madeleinen** ja **Chrisin** Amerikan koti on putsattu kaikesta irtaimistosta, hän päivittelee.

– Varastivat koko heidän huushollin!

– Ja **Estelle** on niin pahoillaan, kun ei pääse kouluun.

Damernas Värld -lehti tulee tilattuna kotiin.

Perniönseudun Lehdessä on uutinen veteraanitoiminnan lopettamisesta.

– Miten silloin käy järjestön antamalle taloudelliselle ja muulle tuelle?

Oma mieskin oli viisi vuotta sodassa.

Kemiön Annonsbladet-lehdestä näkee vanhan kotikunnan asiat.

Kirjoista houkuttelevimpia – ”vähän kauhian kiva” – on kartanoiden historiasta kertova valokuvakirja, Ines näyttää ja kertoo itsekin kuvanneensa joskus paljon.

Telkkari on uusi ja iso, mutta sellainen piti ostaa, kun vanha räjähti.

Vaikka mitä työtä

Kemiössä Bymanit olivat pitäneet pientä tilaa. Oli kaksitoista kanaa ja kukko ja lehmä, joka lypsi niin hyvin, että siitä saatiin maitoa meijeriinkin.

– Olen tehnyt ihan mitä vaan, kalastanutkin. Särkisaloon muutettiin vuonna 1951.

– Enot sanoivat, että tulkaa tänne, täällä on vaikka mitä työtä!

Maanviljelyn taitava Ines työskenteli tiloilla. Myöhemmin tytär ja vävy muuttivat osaan kodin huoneista, ja Ines hoiti vauvaa ja

koko taloutta. Muut kävivät töissä. Äitiyslomakin oli ollut vain kaksi kuukautta.

Kun lapsenlapsi oli koulussa, saattoi Ines ottaa siivoustyön tehtaan konttorista, ja pian hän miehensä kanssa sai muuttaa talon uuteen asuinsiipeen.

”Vanhan johtajan” ajasta ja hänen sukunsa vaiheista riittää muisteltavaa.

Hyvät naapurit

Tytär ja vävy asuvat talon toista osaa edelleen, ja viereistä taloa taiteilija **Andréa Vanucchi** miehineen. Ines ei väsy kiittelemästä taiteilijan antamaa apua ja iloisia ideoita ja tempauksia, joissa Ines on saanut olla mukana, osassa ihan julkisuudessaakin.

– Taiteilijat keksivät!

Yhdessä kasvatettiin perunoita ämpäreissä: kolme perunaa per ämpäri, ja juhanuksena syötiin sato.

Kaikkiaan naapurusto on harventunut. Ruotsinkielistä käsityökerhoaakaan ei enää pidetä. Mutta kesällä autoliikenne on vilkasta, kun mökkiläiset tulevat.

”Kuinka voit olla niin vanha!”

Ines Byman toteaa hoitavansa asiansa mieluummin itse ja sanoo ihmettelijöille pyytävänsä apua, kun sitä tarvitsee.

Apteekki- ja muut asiat sujuvat. Säännöllisille töille on aikataulunsa:

– Maanantaina ruokin linnut. Olivat muuten vihaisia, kun viimeksi ei ollut antaa tuttua ruokapötköä vaan vain noita palloja.

– Lauantaina kastelen kukat. Pihalla oleva jouluruusu täytyy ensi yöksi peittää havulla, niin että se saa ilmaa.

– Leivon itse. Salosen sämpylät ovat hyviä, mutta kotona leivotut ovat parempia.

Uusi langaton imuri on niin mukava, että Ines innostuu imuroimaan vähän näytteeksi. Ja sen pienempi osa on kätevä petivaatteille. Siivooja käy kerran kahdessa kuussa, mutta tuntee, ettei ole paljon mitään tekemistä.

Elämässä on vaihtelua

Kaikkein vaikeinta oli miehen kuoleman jälkeen. Siitä on 26 vuotta.

– Se oli todella vaikea paikka.

– Tiedän myös mitä sairaus on, mutta olen aina toipunut hyvin.

Nyt harmittaa jalka, jonka leikkauksen-

Loppuvuodesta sata vuotta täyttävä Ines Byman Särkisalon Förbystä on tyytyväinen elämäänsä.

jälkeistä kipua yritetään hoitaa. Lääkärit sanovat harvoin tavanneensa niin toimeliasta vanhusta tai niin tyytyväistä potilasta.

– Minulla on hyvät hermot ja hyvä ruokahalu. Käyn kävelyillä rollaattorin tai potkupyörän kanssa. Kännykkä on aina mukana. Turvarannekekin on, mutta se ei toimi ulkona.

– Joskus on iltoja, jolloin makaan valveilla enkä saa unta. Silloin luen virsikirjaa, minulla on semmoinen tapa. Olen aina ollut kirkkoihin.

– Lempivirsi on Joutukaa sielut, on aikamme kallis (n:o 408). Mitenkäs se alkaakaan ruotsiksi?

*Skynda, o själar, ty hastigt förrinner
år efter år som en brusande flod...
(Psalmbok nr 411)*

– Mulla on hyvä olla, summaa Ines Byman oloaan.

”Ja nyt tuli tällainen tauti...”

Keskustelu päättyi maailman tapahtumien ihmettelyyneen, mistä se alkoikin.

Muutaman päivän päästä haastattelusta olisi ollut tuttavain siunaustilaisuus, mutta tuntui viisaalta jättää se väliin. Samoin seurakunnan järjestämät yhteissyntymäpäivät – ja nehen jouduttiinkin siirtämään syksyyn.

Ines Byman kertoo noudattavansa annettuja kotonaolo-ohjeita ja muita neuvoja tarkasti. Jutun saamisessa turvallisesti tarkastettavaksi turvaututtiin ystävälliseen naapuriapuun, ja korjaukset tehtiin puhelimesta.

Power Cupin paikallispuhallikko Johanna Anttonen toivoo, että tuhansien lasten ja nuorten lentopalloturnaus – monelle kesän kohokohta – päästään Salossa järjestämään, vaikka alkuperäisestä aikataulusta on jouduttu luopumaan.

Iloinen turnaus valtaa Salon – mutta milloin?

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Maailman suurin juniorilento-palloturnaus Power Cup oli aikomus järjestää tänä vuonna Salossa kesäkuun alussa. Lasten ja nuorten joukkueita oli ehtinyt ilmoittautua mukaan lähes 800, ja kaikkiaan pelaajia, perheenjäseniä ja muita vieraita oli Saloon luvassa jopa 10 000.

Lentopalloliitto on nyt päättänyt siirtää tapahtumaa, mutta peruutukseen ei vielä haluttu ryhtyä. Jospa kuitenkin loppukaudella jo voitaisiin pelata? Vai siirrettäisiinkö turnausta vuodelle eteenpäin, mutta pidettäisiin se silloinkin Salossa? Päätökset tehdään toukokuun loppuun mennessä.

Epävarmuudesta huolimatta turnauk-

sen valmisteluja jatketaan mahdollisuuksien mukaan, kertoo tapahtuman paikallispuhallikko **Johanna Anttonen**. Hän uskoo, että tapahtuma jossain kohtaa Saloon saadaan ja että se silloin virkistää myös kaikenkokoisten yritysten toimintaa, joka nyt on vaikeuksissa. Toteutuessaan Power Cup on koko Salon yhteinen tapahtuma, joka tuo kaupunkiin iloisuutta ja elämää.

litu Peltomäki pelaa lentopalloa Viestin C-tyttöissä. Pikkusisko Elli on lajista vähintään yhtä innostunut kuin sisarensa.

Pallo hallussa

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Pertteliläinen litu **Peltomäki** on kokenut Power Cupin kävijä. Takana on neljän kesän cup-reisut Hämeenlinnaan, Vantaalle, Kuopioon ja viimeksi Rovaniemelle.

– Kaikki on olleet tosi hauskoja.
– On kiva kun niissä pääsee pelaamaan ulkona.

Power Cupin pelit ovat enemmän hauskaa yhdessäoloa, eivät niin tavoitteellisia kuin talven harjoitukset ja ottelut.

litu pelaa lentopalloa jo kuudetta vuotta.
– Se on niin hauskaa ja kuitenkin siinä on paljon haastetta, hän kuvailee innostuksen syitä.

Pallo pitää saada pysymään ilmassa, ja tekniikassa riittää aina opetettavaa. litu laskee lentopallon parhaisiin puoliin myös sen, että se on joukkuepeli, jota saa pelata yhdessä kavereiden kanssa.

Pelaajilla on erilaisia rooleja:
– Minä pelaan enimmäkseen liberona ja vähän myös yleispelaajana.
– Libero nostaa palloja passarille, mutta ei koskaan syötä. Yleispelaaja taas nostaa, iskee ja syöttää, litu selittää.

litun joukkue voitti viime vuonna D-tyttöjen aluemestaruuden. Mihin tänä vuonna olisi päädytty C-tyttöjen sarjassa, jäi ratkaisematta, kun sarja jouduttiin lopettamaan kesken.

Toiminnan keskeytymiseen asti litulla oli viidet harjoitukset viikossa ja lisäksi yhdet vapaaehtoiset aamutreenit. Tiivis harjoitusaikataulu ei tuntunut haittaavan koulunkäyntiä eikä muita harrastuksia, joita on pitkä liuta: partio, tanssi, cheerleading, ratsastus ja kesällä vielä golf. litu antaa vanhemmilleen tunnustusta siitä, että on saanut kokeilla kaikkea eikä mihinkään

lajiin ole painostettu.

Korona laittoi viikko-ohjelman uusiksi. Mitä litun arjessa nyt on lentiksen tilalla?

– Olen ollut pihalla sisarusten kanssa, pelaillaan fudista ja lentistä ja mitä nyt keksitään. Onneksi on ollut hyvät kelit, metsää on lähellä ja siellä on perheen kanssa retkeilty.

– Lentiksestä on saatu ohjeita itsenäiseen treenaamiseen, niitä on tehty ja muutenkin urheiltu. Aika ei ole tullut ainakaan vielä pitkäksi, litu kertoo.

Koulunkäynti etänä onnistuu kuulemma pikkuhiljaa paremmin, mutta ihan helppoa se ei ole.

– En ole taitava tietokoneiden kanssa, se on haastavinta.

Ensi vuonna, kun koronaepidemia toivottavasti on kaukana takanapäin, litun kalenteriin on harrastusten rinnalle pyrkimässä rippikoulu. Lentopalloripareitaikin jossain päin Suomen pidetään, mutta sellaiselle litu ei tähtää. Sen sijaan oman seurakunnan lasketteluripari houkuttelisi. Sille ilmoittautuminen onkin ajankohtaista ihan kohta, kuten tämän lehden teemariipari-infosta ilmenee.

Salon Power Cupista – milloin se sitten toteutuneekin – litu Peltomäki toivoo yhtä hauskaa kuin edellisinkin ovat olleet. Salosta ei pidä kenellekään cupiin tulevalle jäädä ankeaa mielikuva.

– Nähtäisiin mitä kaikkea hyvää Salossa on, litu toivoo.

Tapahtuman toteuttamiselle on Salossa mainiot puitteet, kunhan vain sää suosii. Power Cupissa tarvitaan paljon tilaa, ja sitä Salon urheilupuistossa riittää.

– Meillä on täällä hyvät mahdollisuudet urheilla.

Sitten kun taas on lupa urheilla.

Kirkonrakentajat

MIIKA ROSENDAHL

"Nytpä tahdon olla ma, pienen mökin laittaja." Tätä lapsuudestani tuttua laulua tuli hyräiltyä rakentaessani kirkkoa – ei suurta ja komeaa vaan pientä ja nättiä. Käsissäni oli seurakuntamme teettämät kartonkimalliarkit keskiaikaisista kirkoistamme, Halikon Pyhän Birgitan, Perttelin Pyhän Bartholomeuksen ja Perniön Pyhän Laurin kirkoista.

Kartonki pienoismallin rakennusmateriaalina kuulostaa vanhanaikaiselta, olemmehan jo tottuneet 3d-tulostukseen ja muihin moderneihin mallinrakennustekniikoihin. Toden totta, varhaisimmat kartonkimallit tunnetaan jo 1500-luvulta. Kaupalliset, painetut mallinrakennusarkit astuivat kuvaan 1800-luvun puolivälissä ensin Englannissa ja sitten muualla Keski-Euroopassa.

Muovimallien yleistyttyä 1950-luvulta lähtien kartonkimallit saivat odottaa renessanssiaan 1990-luvulle asti. Väritulostimien ja tietokoneavusteisen piirtämisen yleistymisen mahdollisti sen jälkeen korkeatasoisten kartonkimallien suunnittelun ja arkien valmistamisen kotioiloissa sekä – mikä parasta – työn tulosten jakamisen muitten iloksi netissä. Tämän päivän kartonkimallirakentamisessa yksityiskohtien määrää rajoittavat paperin ominaisuuksien lisäksi enää rakentajan omat taidot.

Kartonkimallien rakentaminen on halpaa, helppoa ja kivaa. Viivoittimella, hyvälaatuisilla saksilla ja paperiliimalla pärjää jo pitkälle, mattoveitsestä voi myös olla apua. Veitsellä työskennellessä on pöydällä syytä olla jokin suojaava alusta. Mallin kokoamisessa on apua Finnfoam-levyn kappaleesta, johon osat on tarvittaessa hyvä kiinnittää ja tukea nuppineuloilla.

Rakentaminen alkaa ohjeitten lukemi-

sella ja rakennussarjan eri osiin tutustumisella. Taittolinjojen työstämisen jälkeen yksittäiset osakokonaisuudet leikataan irti arkista osien ympärille tilaa jättäen. Sitten leikataan osakokonaisuus kerrallaan tarkasti lopullisiin mittoihinsa. Valmis osa laitetaan syrjään ja otetaan käsittelyyn seuraava. Työpöydän puhtaana pitäminen on tärkeää, etteivät pienimmät yksityiskohdat huku roskien joukkoon.

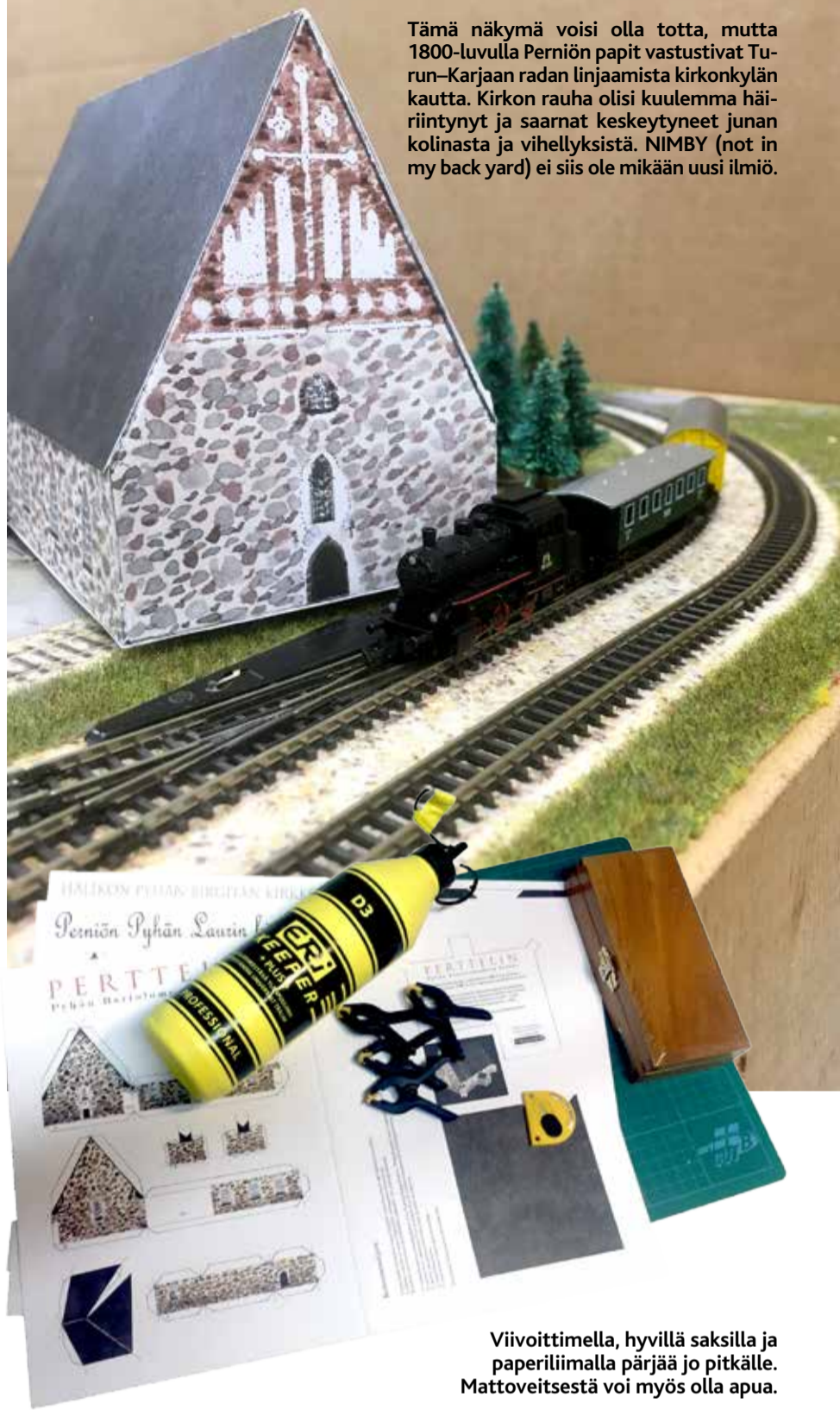
Kun kaikki osat on leikattu, voi kokoamisen aloittaa pohjalevyn päälle. Ensin liimataan kirkon runkokuoneen seinät pohjalevyyn. Tässä käytin apuna ns. paitaneuloja. Lisäksi työkalupakistani löytyi mallinrakennukseen sopivat pienet puristimet. Liimaa tulee käyttää säästeliäästi.

Runkokuoneen tultua valmiiksi liimataan sakaristo ja asehuone. Lopuksi on kattojen vuoro.

Mallia voisi vielä tuunata tekemällä ohuesta metallilangasta sadevesien syökytorvet ja katolle vielä ohuemmasta langasta ukkosenjohdattimet. Ikkuna-aukot voisi leikata auki ja laittaa niihin ikkunat jostakin muovipakkausmateriaalista. Valot voisi laittaa sisälle ja pienen kaiuttimen urkumusiikkia toistamaan... Tuunauksessa on vain mielikuvitus ja oma viitseliäisyys rajana.

Kaikkine pienine osineen kirkkojen pienoismallit ovat melko haasteellisia koottavia. Perheen nuorimpien kanssa voi Perttelin ja Perniön malleissa koota pelkän runkokuoneen ja jättää siihen liitettävät rakennuksen osat kiinnittämättä. Seinään jäävät valkoiset kohdat voi tällöin maalata itse vesivärejä, tusseja tai puuvärejä käyttäen.

Mallinrakennuksessa ei saa olla kiire. Mieluummin kannattaa miettiä kahdes- tai väsyessä jatkaa seuraavana päivänä kuin väkisin yrittää tehdä heti valmiita. Aikaa Perttelin ja Perniön kirkkojen mal-

Tämä näkymä voisi olla totta, mutta 1800-luvulla Perniön papit vastustivat Turun–Karjaan radan linjaamista kirkonkylän kautta. Kirkon rauha olisi kuulemma häiriintynyt ja saarnat keskeytyneet junan kolinasta ja vihellyksistä. NIMBY (not in my back yard) ei siis ole mikään uusi ilmiö.

Viivoittimella, hyvillä saksilla ja paperiliimalla pärjää jo pitkälle. Mattoveitsestä voi myös olla apua.

lien kokoamiseen kului minulta noin tunti kummassakin. Halikon kirkkoon kuluneen aikaa hieman enemmän kirkon monimutkaisen muodon vuoksi.

Mallit ovat kaikki mittakaavassa 1:300. Mielenkiintoista on huomata, miten erikoisia kirkot ovat. Perniön kirkko on niin suuri, että Perttelin kirkko melkein mahtuisi sinne sisälle. Jos teetämme seurakunnalle näitä lisää, voimme ehkä joskus ihastella työpöydällämme Teijon kirkon pikkuriikkisyyttä.

Kartonkimalliarkkeja tulee saataville Halikon, Perniön ja Perttelin kirkkoon sekä Salon kirkkoherranvirastoon heti, kun tiloja taas voidaan pitää avoinna. Mallit maksavat 3 €/arkki.

Yksityiskohtaisempi selostus kokoamisen eri vaiheista nikseineen laitetaan seurakunnan verkkosivuille viimeistään silloin, kun kartonkimalleja saadaan seurakuntalaisten olottuville.

Aikomuksena on myös järjestää "kirkonrakentajien" kiertomatka Halikon, Perniön ja Perttelin kirkkoon ja niiden historiaan, kun tilanne kesän myötä maassamme toivottavasti rauhoittuu.

Oman seurakunnan kartonkimallien saataville tuloa odotellessa voi hyödyntää netin tarjontaa. Sieltä löytää kartonkimalleja muun muassa hakusanoilla "paper model" ja "kartonmodelle".

Kokoaminen alkaa, kun kaikki osat on leikattu. Ensimmäiseksi liimataan kirkon runkokuoneen seinät pohjalevyyn.

Vuorossa katto. Liimausjärjestys on hyvä varmista ohjeesta.

Valmista tuli! Perniön kirkko ja Perttelin kirkko koottuna, Halikko vielä leikkaamattomana arkina niiden alla.

Järeän koneen koura tarttui liikuntasalin kattopelteihin maaliskuun alkupäivinä.

Liikuntasalin toinen pää ulottui kerrostalon (Rummunlyöjankatu 5) sisään. Siitäkin aiheutui oma haasteensa purkutyöhön.

Olipa kerran seurakuntatalo

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Työhuoneeseeni saakka kantautuu silloin tällöin satunnainen jysähdys tai kolahdus, kun Kirkkokadun seurakuntatalon vanhan osan purku etenee. Liikuntasali on jo kokonaan kadonnut maisemasta. Toukokuun alkuun mennessä saadaan loppukin puretuksi, perustuksia ehkä lukuun ottamatta, arvioi työnjohtaja **Pete Käppi** purkua urakoivasta Ykkösrakenne Oy:stä.

Työmaan suurimmiksi haasteiksi Käppi nimeää ahtauden ja pölyn. Purettavat ja säilytettävät rakennukset ovat kiinni toisissaan.

– Irrottaminen pitää saada tehdyksi veireisiä rakennuksia vahingoittamatta.

Ahtaus vaikuttaa muuhunkin:

– Tähän ei voi juuri mitään purettua varastoida, vaan se pitää kuljettaa heti pois.

Myös vesi oli haaste niin kauan kuin oli vaarana, että läheisiin kellarikerroksiin kertyy vettä. Rakenteiden jäätyminenkin olisi

ollut hankala juttu.

Sateeton sää olisi työmaalle kaikin puolin tervetullut:

– Pelkästään jo työviihtyvyyden kannalta pouta olisi paras, Pete Käppi sanoo. – Ja paljon mukavampi on aamulla ajella työmaata kohti, jos ei koko ajan sada.

Vesi on myös kustannustekijä: Kun purkujätteestä veloitetaan painon mukaan, tulee paljon kalliimmaksi viedä kuorma painavaksi kastunutta villaa kuin sama kuivana.

Eri materiaalit koetetaan purkaessa pitää

mahdollisimman hyvin erillään:

– Kierrätykseen menevän puun pitää olla puhdasta ja betonin pitää olla puhdasta.

Kaikkea ei siis voi rysäyttää yhteen kaasaan, sillä silloin lajittelu menisi käsityöksi.

Ykkösrakenteen leivissä purkutyömaalla ahkeroi nyt 3–4 henkilöä. Maanantaista torstaihin tehdään tavallista pidempää päivää, perjantaisin työmaalla on yleensä hiljaista. Ulkopuolisia yrittäjiä käytetään raskaimman tavaran, lähinnä betonimurskeen pois kuljettamiseen.

Kirkkokadun puolelta on jo kadonnut muun muassa entinen alasali.

Pete Käppi työtovereineen purkaa Salo-Uskelan seurakuntatalon vanhaa osaa.

**SALON⁺
SEURAKUNTA**

Torikatu 6,
24100 Salo
vaihde puh. 02 774 51
salonseurakunta@evl.fi
www.salonseurakunta.fi

**Kirkkoherra
Timo Hukka**
0400 784 322
timo.hukka@evl.fi

KIRKKOHERRANVIRASTO

Torikatu 6, puh. 02 774 5206
salonseurakunta@evl.fi
sukuselvytykset.salo@evl.fi

Virkatodistukset, sukuselvitysten tilaaminen, avioliiton esteiden tutkinta, toimitusten varaaminen (kaste, vihkiminen, hautaus).

Virasto palvelee toistaiseksi vain puhelimitse ja sähköpostitse.

TALUSTOIMISTO

Myös hautapaikat ja hautojen hoito
puh. (02) 774 5209
talustoimisto.salo@evl.fi

Toimisto palvelee toistaiseksi vain puhelimitse ja sähköpostitse.

Toimistopäällikkö
Leena-Maija Rantala
044 774 5301
leena-maija.rantala@evl.fi

Kiinteistöpäällikkö
Kai Fagerström
044 774 5333
kai.fagerstrom@evl.fi

Seurakuntapuutarhuri
Markku Johansson
044 774 5285
markku.johansson@evl.fi

DIAKONIAN PUHELINPÄIVYSTYS koronavirusaikana:

Halikko: ma ja to klo 9–10
puh. 044 774 5373

Perniö & Särkisalo:
ti ja to klo 9–10
puh. 044 774 5354

Salo-Uskela:
ti-to klo 10–13
puh. 044 774 5216
Huom! Tähän numeroon voi soittaa kaikilta alueilta!

Töissä täällä tänään

Hanna Hannula
diakoniatyöntekijä

Tiistai 10.3.2020

Työpäiväni ovat hyvin erilaisia. Saan kohdata eri elämäntilanteissa olevia ihmisiä. Työhöni kuuluu muun muassa laitospäivähoitoa, kehitysvammaistyötä, kotikäyntejä ja vastaanottotyötä.

Esimerkkipäivänäni tein pari tuntia etätöitä kotona. Asun Halikossa, joten jos päivän ensimmäinen työtehtävä on Salossa, teen usein hetken aikaa aamulla töitä kotoa käsin.

Kymmeneksi menin avustustiimin kokoukseen. Siellä käsitelimme pinon avustushakemuksia. Ihmiset tarvitsevat apua monenlaisissa asioissa. Saimme tänäkin päivänä olla mukana auttamassa yhteistyöverkostojemme kanssa – siellä, missä häitä on suurin.

Kokouksen jälkeen ajelin Perniön omalle työalueelleni ja kävin siellä parin työkaverin kanssa syömässä. Yhdeksi menin Perniökotiin pitämään porinapiiriä. Keskustelimme vajaan tunnin, lauloimme muutaman virren ja pidin pienen hartauden. Ihanaa on, että näissä hetkissä saa usein kiitoksen suoraan, nämä hetket virkistävät! Myös henkilökohtaiset keskustelut ovat laitospäivähoitajien tärkeitä.

Vielä ehdin käydä kotikäynnillä – ja siten päivä olikin paketissa. Parasta työssäni on, että kahta samanlaista päivää ei ole. On ihanaa, että saa kohdata ihmisiä, kuulla iloa ja murheita. Työ tuntuu merkitykselliseltä, kun saa auttaa muita.

Nyt koronaviruksen varjossa mietin monesti, mikä rikkaus onkaan henkilö-

kohtainen kohtaaminen. Toivottavasti pian taas voidaan kohdata ihan oikeasti. Siihen asti tavataan puhelinlinjoilla, sähköpostitse ja tietysti rukousten sillalla!

Taivaan Isän lähettämänä voimme kaikki olla apuna ja valona toisille. Arjen enkeleitä tarvitaan tällaisina aikoina ja ihan joka päivä.

Kirvesmiehet

Harri Fröberg ja Jouni Lemberg

Torstai 5.3.2020

Työmaamme on tänään Kiikalassa Lammenjärven leirikeskuksesta. Puramme täältä pois vanhoja keittiökalusteita, paikkaamme purkujälkiä ja vedämme lakkaa sinne mihin tarvitaan. Sillä aikaa kun lakka kuivuu, valmistelemme vessan oven vaihtamista leveämpään.

Jatkamme täällä vielä muutamana muunakin päivänä, kun asennamme keittiöön kalustoa, joka otettiin talteen Kirkkokadun seurakuntatalon purettavasta osasta. Sieltä vapautui metallisia suurkeittiökalusteita, jotka ovat kallista tavaraa ja vielä ihan käyttökelpoisia.

Olemme melkein aina liikkeellä työparina. Moni työ on paljon helpompi tehdä kahdestaan, kun on kantamista ja kannat-

telemista. Työturvallisuuden kannaltakin on hyvä olla kaveri paikalla, kun välillä ollaan aika kaukaisissa kohteissa.

Seurakunnan kiinteistöt puuvajoista kirkkoihin ovat tulleet tutuiksi alapohjasta kattoon asti ja ulkotilat päälle. Esimerkiksi tänne Lammenjärvelle olemme aiemmin tehneet uuden terassin, ja entisen terassin purkutavarasta saatiin ainekset metsäkirkon ristiin.

Työmme on mukavan vaihtelevaa, kun saa mennä eri paikkoihin, ja aika pitkälle voi päättää tekemisistään itsenäisesti. Meille tämä sopii, joku muu ehkä kaipaisi tiukemmin ohjattua.

Vaikea tästä on löytää mitään huonoa puolta. Ja hommat tehdään sillä mielellä, niin kuin itselle tekisi.

Kiikala & Suomusjärvi:
puh. 040 520 9673

Kisko & Muurla:
puh. 041 442 4747

Kuusjoki & Pertteli:
puh. 040 849 6720

Vaatekammari
Kirkkokatu 5, Salo
Toistaiseksi suljettuna.

PERHEASIAIN NEUVOTTELUKESKUS

Kauppakeskus Plaza,
Vilhonkatu 8, kolmas kerros
puh. 044 774 5217
perheneuvonta.salo@evl.fi
Ei uusia asiakkaita toistaiseksi!

VAPAAEHTOISTYÖ

Koronatilanteen aikana tiedustelut
diakoni Sanna Saramo
puh. 044 774 5296

2/2020 Julkaisija

Salon seurakunta
Torikatu 6, 24100 Salo
www.salonseurakunta.fi

Toimitus

Päätoimittaja Timo Hukka
p. 0400 784 322
timo.hukka@evl.fi

Toimitussihteeri

Ulla-Maija Kytölä
p. 044 774 5212
ulla-maija.kytola@evl.fi

Seurakunta

SANOMAT

Kannen kuva Martti Santakari

Sivunvalmistus
Salon Seudun Sanomat Oy
Kaisa Salmelin

Jakelu Varsinais-Suomen
Tietojakelu Oy ja Posti Oyj

Paino
Salon Lehtitehdas,
Salo 2020

Painos 26 552 kpl

Korjaa, tuunaa, lainaa, kierrätä

ULLA-MAIJA KYTÖLÄ

Tämän kevään ekopaastokampanjassa on tuotu esiin vastuullisuutta vaateasioissa. Kampanja päättyy pääsiäiseen, mutta teema on yhtä ajankohtainen sen jälkeenkin.

Jos haluaa toimia vastuullisesti tekstiili- ja vaatehankinnoissa, voi ottaa oppia Kuluttajaliiton napakoista ohjeista: Osta vain tarpeeseen, suosi eettisen sertifikaatin tai ympäristömerkin saaneita vaatteita, tuunaa, lainaa ja kierrätä turhaksi jääneet.

Olennaista on myös käyttää, huoltaa ja säilyttää vaatteita oikein. Näin käyttöikä pitenee ja haitat vähenevät.

Tuunaustaitoja opistosta

Kansalaisopiston käsityöluokassa on koostunut keskiviikkoisin aamuompeluryhmä, jossa vaatteiden korjaus ja tuunaus on pääharrastuksena. Uuttakin siellä saisi ommella, mutta kurssilaiset näyttävät keskitty-

neen tekemään uutta vanhoja materiaaleja hyödyntäen.

Tekeillä on vaatteita ja asusteita, mutta myös kodintekstiilejä. Yhden kurssilaisen pöydällä on nimittäin vanha valkoinen pöytäliina saamassa jatkoaikaa keittiön verhokappana.

– Mitä tahansa korjausompelua pystyy oppimaan, vakuuttaa kurssin opettaja **Jenny Sainio**. – Ja ihan erityisesti kannattaa korjata lempivaatteitaan.

Kansalaisopisto on hyvä paikka aloittaa opettelu tai hakea lisäoppia.

– Meillä on täällä tosi hyvät tilat ja välineet.

Ompelukone sai opettelemaan

Tuula Kivistö oli joskus tullut sanoneeksi, että olisi kiva, jos kotona olisi ompelukone. Mies oli sanomisen ottanut niin tosissaan, että osti koneen.

– Enkä minä osannut sitä käyttää, Tuula naurahtaa. – En ollut koskaan edes tykännyt ompelusta.

Kun ompelukone nyt kuitenkin oli taloon tullut, Tuula päätti opetella sitä hyödyntämään ja hakeutui kansalaisopistoon.

– Aamupäiväkurssi on sopivaan aikaan ja meillä on hyvä opettaja, joka ei lanistu minun kanssani.

Ei enää puhuttakaan, etteikö Tuula Kivistö pitäisi ompelusta. Yhtä ja toista on kurssilla tullut jo tehdyksi:

– Tuunasin yhden puolihameen ja pienensin

Tiina Rautjoki on tehnyt vanhoista farkuista muun muassa lasten mekon.

Vanha palasille ja uuden aineksiksi. Leikkuupuhissa Tiina Rautjoki (vas.) ja Tuula Kivistö.

Ompelukurssin opettaja Jenny Sainio (vas.) suunnittelee Tuula Kivistön kanssa, miten tämän tuomasta paitakasasta sommitellaan pitkä tunika.

puseron.

Maaliskuisena keskiviikkoamuna Tuula on tuonut mukanaan kasan miehensä hylkäämiä kauluspaitoja, jokusen oman puseronsa ja pari sisareltakin saatua. Niistä hän aikoo pitkää tunikaa. Kurssin opettaja Jenny Sainio auttaa mallin suunnittelussa ja kankaiden sommittelussa.

Uusia vaatteita Tuula Kivistö ei ole kovin usein ostanut ennen ompelukurssiakaan. Vaatteiden ja myös kankaiden vastuullinen valmistus on näkökohta, jonka hän haluaisi ottaa huomioon hankintoja tehdessään. Aina ei kuitenkaan ole helppo tietää, mihin voi luottaa.

– Vastuullisuudesta pitäisi olla vaatteissa jokin selvä merkki, josta sen tietäisi, Tuula toivoo.

Kekseliäs farkkufriikki

Tiina Rautjoki on kurssilla hakemassa lisäoppia. Hän on neulonut ja virkannut vuosikaudet, mutta ompelu on uudempi aluevaltaus:

– Ykskaks tuli semmoinen kipinä neljä ja puoli vuotta sitten.

Tiina ehti jo suunnitella alan yritystoimintaakin yhdessä ystävän kanssa. Muutto pohjoisesta Saloon muutti suunnitelmat mutta ei sammuttanut kipinää. Tiina on keskiviikkoamun ompelukurssin ohella hakeutunut myös vuoden alusta alkaneeseen käsityötaitteen perusopetukseen. Se on neljän vuoden opintokokonaisuus, jossa tutustutaan monenlaisiin tekstiilikäsityötekniikoihin.

Tiinan edessä pöydällä on kasa vanhoja farkkuja. Ne ovat hänen ykkösmateriaalinsa.

– Kerään farkkuja kaikilta, jotka niitä minulle lahjoittavat, ja haen kirppareilta lisää. Tämänkertaiset ainekset odottavat muuntumista kevättakiksi.

Materiaalinsa Tiina käyttää tarkkaan.

– Koskaan en heitä mitään pois, korkeintaan rikkinaisen vetoketjun tai maaliin tah-

raantuneen kohdan.

Tiina Rautjoki ottaa talteen niin farkkujen taskut kuin vyölenkit. Paksuista tikatuista saumoista voi letittää laukkuun olkahihnan.

Silloin harvoin, kun Tiina ostaa uutta vaatetta, hän katsoo ensimmäiseksi sen saumat. Jos ne on ommeltu kovin täpärästi, tietää heti, etteivät ne kestä. Paras siis tehdä itse.

Kirppareita Tiina hyödyntää ahkerasti. – Eilenkin tongin siellä kolme tuntia.

Mukaan tarttui muun muassa verhoja, joiden kankaasta saa vaikka mitä. Samalla kirpparikerroksella löytämänsä Marimekon paidankin Tiina aikoo tuunata uuteen käyttöön.

– Kirppareilla on usein hyvälaatuisia merkituotteita tosi edullisesti.

Valtakunnallista Ekopaasto-kampanjaa on toteutettu vuodesta 2012. Suomen ev.lut. kirkon kampanjassa innostetaan suomalaisia liittymään pääsiäispaastoon tavalla, joka osaltaan auttaa myös hillitsemään ilmastonmuutosta. Vuosien aikana kampanjassa on painotettu erilaisia ympäristöteemoja kristillisestä näkökulmasta sekä luterilaista paastoperinnettä.

Lisätietoja: www.ekopaasto.fi